

Kniha proroka Joela a laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa – číslo tridsaťpäť

Jeff Pippenger

2026-01-27

Číslo tridsaťpäť

Na strane 81 knihy Early Writings (a „81“ je symbolom jedného božského Veľkňaza a osemdesiatich kňazov) je zaznamenaný druhý sen Williama Millera. Podobne ako Nabuchodonozor, aj William Miller mal dva sny. Druhý sen Nabuchodonozora v štvrtej kapitole Daniela je zasadený do kontextu Mojžišových „sedemkrát“ z Levitikus 26. Miller používal štvrtú kapitolu Daniela na znázornenie „sedemkrát“ z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitikus, keď učil o 2 520, hoci to nazýval „sedemkrát“. Miller nerozpoznať, že bol predobrazovaný Nabuchodonozorom, no Nabuchodonozorových 2 520 dní v štvrtej kapitole je znázornených tak slovom „rozptýliť“, ako aj skutočnosťou, že sa to odohráva „sedemkrát“, predtým než v Millerovom sne prišiel muž s kefou na prach.

Millera sestra Whiteová nazýva „otcom Millerom“, nie však pohanským spôsobom, ako to robia katolíci, ale patriarchálnym spôsobom, podobne ako otca Abraháma. Miller je symbol; je mužom zmluvy, predstavujúcim reťaz biblických symbolov na ceste k záverečnej zmluve so sto štyridsiatimi štyrmi tisícmi. Joel nás informuje, že v posledných dňoch budú starci mávať sny, a William Miller je starcom našich dejín, a tiež roľníkom, ktorý naplnil proroctvo Williama Tyndala, ktoré hovorí: „Ak mi Boh ušetrí život, o niekoľko rokov spôsobím, že chlapec, ktorý vedie pluh, bude poznať Písmo lepšie než ty.“

„Boh poslal svojho anjela, aby zapôsobil na srdce roľníka, ktorý neveril Biblii, a viedol ho k skúmaniu proroctiev. Boží anjeli opakovane navštevovali toho vyvoleného, aby usmerňovali jeho myseľ a otvárali jeho chápanie proroctvá, ktoré boli Božiemu ľudu vždy temné. Jemu bol daný začiatok reťaze pravdy a bol vedený ďalej, aby hľadal článok za článkom, až napokon s úžasom a obdivom hľadel na Božie slovo. Videl v ňom dokonalú reťaz pravdy. To Slovo, ktoré pokladal za neinšpirované, sa teraz otvorilo pred jeho zrakom vo svojej kráse a sláve. Videl, že jedna časť Písma vysvetľuje druhú, a keď bol niektorý text uzavretý jeho porozumeniu, našiel v inej časti Slova to, čo ho vysvetľovalo. Na sväté Božie slovo hľadel s radosťou a s najhlbšou úctou a bážňou.“ Early Writings, 230.

Miller bol roľníkom, ktorý naplnil Tyndaleovo proroctvo, a jeho prvé zverejnenie prorockého poznania, ktoré zhromaždil z odpečatenia Daniel 8:14, sa uskutočnilo v roku 1831, dvestodvadsať rokov po vydaní Biblie kráľa Jakuba. Ján Viklef, William Tyndale a vydanie Biblie kráľa Jakuba v roku 1611 predstavujú tri medzníky, ktoré začínajú dvestodvadsaťročné proroctvo a ktoré sa končí, keď Tyndaleov oráčik otvorí Božie slovo posolstvu prvého anjela, po ktorom mali nasledovať ďalší dvaja anjeli. Tento prvý anjel prišiel v roku 1798 a tretí v roku 1844. Viklef, Tyndale a kráľ Jakub sú spojení s roľníkom, ktorý mal naplniť Tyndaleovu predpoveď a ktorý mal symbolizovať dejiny troch anjelov od roku 1798 až do roku 1844.

Millerovým objavom alfa bolo 2 520 rokov z Levitika 26 a jeho objavom omega bolo 2 300 rokov z Daniela 8,14. Rozptýlenie Júdu počas 2 520 rokov sa začalo v roku 677 pred Kr. a skončilo sa v roku 1844. Obdobie 2 300 rokov z Daniela 8,14 sa skončilo v roku 1844. Obe sa spolu skončili v roku 1844 a východiskové body Millerových objavov alfa a omega boli od seba vzdialené dvestodvadsať rokov. „Dvestodvadsať“ je symbolom Williama Millera na základe dvoch svedkov. Millerove objavy alfa a omega sú znázornené rokmi 1798 a 1844. Rozptýlenie počas 2 520 rokov proti severnému kráľovstvu sa skončilo v roku 1798 a o štyridsaťšesť rokov neskôr, v roku 1844, sa skončilo obdobie 2 300 rokov.

Dvetisícpäťstodvadsať rokov, ktoré sa skončili v roku 1798, označuje tento dátum a dvetisícpäťstodvadsať rokov proti Júdovi, ktoré sa skončili v roku 1844, vytvára obdobie dvestodvadsiatich rokov. To znamená, že dvetisícpäťstodvadsať rokov proti Izraelu vytvára prorocké obdobie štyridsiatich šiestich rokov a dvetisícpäťstodvadsať rokov proti Júdovi vytvára prorocké obdobie dvestodvadsiatich rokov. Alfa tohto obdobia je 677 pred Kr. a omega je 457 pred Kr., čo znamená, že alfa obdobia štyridsiatich šiestich rokov i obdobia dvestodvadsiatich rokov je znázornená číslom 2 520 a omega oboch týchto línií je 2 300. Obe „rozptýlenia“ v trvaní 2 520 rokov poskytujú dvoch svedkov obdobia, ktoré sa začína číslom 2 520 a končí číslom 2 300. Obe tieto línie označujú objavy alfa a omega Williama Millera.

„Sen Williama Millera“

„Snívalo sa mi, že Boh mi neviditeľnou rukou poslal podivuhodne zhotovenú schránku, asi desať palcov dlhú a šesť palcov širokú, vyrobenú z ebenu a perál s jemne vykladanou výzdobou. K schránke bol pripevnený kľúč. Ihneď som vzal kľúč a otvoril schránku; a na svoj úžas a prekvapenie som ju našiel naplnenú všemožnými klenotmi rozličných druhov a veľkostí, diamantmi, drahými kameňmi a zlatými i striebornými mincami každého rozmeru a hodnoty, nádherne usporiadanými na ich jednotlivých miestach v schránke; a takto usporiadané odrážali svetlo a slávu, ktorej sa vyrovnalo jedine slnko.

„Myslel som si, že nie je mojou povinnosťou tešiť sa z tohto úžasného pohľadu osamote, hoci moje srdce prekypovalo radosťou z lesku, krásy a hodnoty jeho obsahu. Preto som to položil na stolík uprostred svojej izby a oznámil som, že všetci, ktorí by si to želali, môžu prísť a uvidieť ten najslávnejší a najnádhernejší pohľad, aký kedy človek v tomto živote uzrel.

„Lud začal prichádzať, spočiatku v malom počte, no postupne ich pribúdalo až na zástup. Keď prvý raz nazreli do schránky, žasli a jasali od radosti. Keď sa však počet prizierajúcich sa zvýšil, každý začal znepokojovať drahokamy, vyberať ich zo schránky a rozsypať ich po stole.

„Začala som si myslieť, že vlastník bude znovu požadovať skrinku a klenoty z mojej ruky; a ak by som dopustila, aby sa roztratili, už by som ich nikdy nemohla uložiť na ich miesta v skrinke tak ako predtým; a cítila som, že by som nikdy nebola schopná obstáť v zodpovednosti, lebo by bola nesmierna. Nato som začala prosiť ľudí, aby sa ich nedotýkali ani ich nevyberali zo skrinky; ale čím viac som prosila, tým viac ich rozptyľovali; a teraz sa zdalo, že ich rozptyľujú po celej miestnosti, po podlahe i po každom kuse nábytku v miestnosti.

„Potom som videla, že medzi pravé drahokamy a mince rozsypali nespočetné množstvo falošných drahokamov a podvrhnutých mincí. Bola som hlboko rozhorčená nad ich nízkym konaním a nevďačnosťou a karhala som ich i vyčítala im to; no čím viac som ich karhala, tým viac rozsypali falošné drahokamy a nepravé mince medzi pravé.

„Vtedy som sa rozhorčila vo svojej telesnej duši a začala som používať telesnú silu, aby som ich vytlačila z miestnosti; no kým som vytlačala jedného, traja ďalší vošli a nanosili dnu špinu, hobliny, piesok a všelijaký odpad, až prikryli všetky pravé klenoty, diamanty a mince, takže boli celkom vylúčené z dohľadu. Roztrhali aj moju schránku na kusy a rozhádzali ju medzi odpadkami. Mala som za to, že si nik nevšíma môj zármutok ani môj hnev. Úplne som stratila odvahu a sklesla na duchu, sadla som si a plakala.“

„Keď som takto plakal a nariekal pre svoju veľkú stratu a zodpovednosť, rozpomätal som sa na Boha a vŕúcne som sa modlil, aby mi poslal pomoc.“

„Dvere sa okamžite otvorili a do miestnosti vošiel muž; vtedy ju všetci ľudia opustili. On, držiak v ruke kefu na prach, otvoril okná a začal z miestnosti vymetať prach a smeti.

„Volala som k nemu, aby sa zdržal, lebo medzi rumoviskom boli porozhadzované vzácne drahokamy.“

Povedal mi: „Neboj sa,“ lebo sa o nich „postará“.

„Potom, keď oprášil prach a smeti, falošné klenoty a falšované mince sa všetky zdvihli a vyšli von oknom ako oblak, a vietor ich odniesol preč. V tom ruchu som na okamih zavrel oči; keď som ich otvoril, všetky smeti boli preč. Vzácne klenoty, diamanty, zlaté a strieborné mince ležali v hojnosti roztrúsené po celej miestnosti.

„Potom položil na stôl skrinku, omnoho väčšiu a krajšiu než predošlá, a po hrstiach pozbieral šperky, diamanty i mince a hádzal ich do skrinky, až tam nezostalo ani jedno, hoci niektoré z diamantov neboli väčšie než hrot špendlíka.

„Potom ma vyzval, aby som ‚prišiel a videl‘.“

„Pozrela som sa do schránky, ale môj zrak bol oslepený tým pohľadom. Žiarili desaťnásobne väčšou slávou než predtým. Myslela som si, že boli vydrhnuté v piesku nohami tých bezbožných osôb, ktoré ich rozhádzali a pošliapali v prachu. Boli v schránke usporiadané v nádhernom poriadku, každá na svojom mieste, bez akejkoľvek viditeľnej námahy toho muža, ktorý ich tam uložil. Vykrikla som od samej radosti, a ten výkrik ma prebudil.“ Early Writings, 81–83.

Počnúc na strane „81“, symbole kňazov, sen identifikuje dejiny diela laodicejskej cirkvi adventistov siedmeho dňa, ktorá ničí základné pravdy zhromaždené Božstvom prostredníctvom ľudskosti Williama Millera. Dejiny sa končia, keď Miller „zvolal od samého nadšenia“ a ten výkrik ho „prebudil“. Dejiny znázornené v sne sa uzatvárajú pri hlasnom volaní tretieho anjela, ktoré je vyvrcholením Polnočného volania. Historické rozprávanie Millerovho sna zároveň predstavuje medzníky milleritských dejín, a preto predstavuje aj paralelné dejiny hnutia sto štyridsaťštyritisíc. Rovnako významné je, že historické znázornenie sna obsahuje aj prorocký

fraktál dejín, ktoré sa začali opakovať v roku 2023.

Drahokamy pravdy, ktoré boli rozpoznané v dejinách stoštyridsiatich štyroch tisíc, boli zaznamenané do verejného záznamu v roku 2004 a potom znovu v roku 2012, keď predloženie Habakukových tabúl zhromaždilo skupinu, ktorá bola určená na rozptýlenie. Tieto pravdy boli položené na stôl v roku 2004, pri prvom predstavení právd, ktoré boli odpečatené v roku 1989. Len „niekoľkí“ vtedy posolstvo zvažovali, ale v roku 2012 séria 95 prednášok s názvom Habakukove tabule pritiahla zástup, lebo „ľud začal prichádzať, najprv v malom počte, no postupne vzrástol na zástup.“

Od roku 2012 až do 18. júla 2020 boli tieto pravdy postupne rozptýlené a zasypané troskami. Dňa 18. júla 2020 boli zástancovia posolstva Habakukových tabúl rozptýlení na obdobie troch a pol dňa.

A keď dokončia svoje svedectvo, šelma, ktorá vystupuje z bezodnej priepasti, povedie proti nim vojnu, premôže ich a zabije ich. A ich mŕtve telá budú ležať na ulici veľkého mesta, ktoré sa duchovne nazýva Sodoma a Egypt, kde bol aj náš Pán ukrižovaný. A ľudia z národov a kmeňov, jazykov a národností budú hľadiť na ich mŕtve telá tri a pol dňa a nedovolia, aby ich mŕtve telá boli uložené do hrobov. A obyvatelia zeme sa budú nad nimi radovať a veseliť a budú si navzájom posielat' dary, pretože títo dvaja proroci trápili tých, čo prebývajú na zemi. Zjavenie 11:7–10.

V sobotu 30. decembra 2023 sa Future for America pripojilo k stretnutiu na platforme Zoom; bolo to jeho prvé verejné stretnutie od 18. júla 2020. Dňa 30. decembra 2023 uplynulo od 18. júla 2020 1 260 dní, čiže „tri a pol dňa“. Zatiaľ čo Eliáš a Mojžiš ležali mŕtvi na ulici, druhá skupina sa „raduje“. Future for America sa v júli 2023 vrátilo k zverejňovaniu prorockého posolstva, pretože posolstvo, ktoré malo potom ísť po celej zemi, muselo z prorockej nevyhnutnosti vyjsť z „púšte“. Tri a pol dňa, čiže 1 260 dní, je púšť.

A žena utiekla na púšť, kde má miesto pripravené od Boha, aby ju tam živili tisíc dvesto šesťdesiat dní. Zjavenie 12:6.

„Púšť“ je „tisíc dvestošesťdesiat dní“, čo je 1 260 dní, čo je tiež „tri a pol dňa“, a je to znázornené v Zjavení 12:6, a „126“ je desiatkom z 1 260. Jednou z úžasných právd, ktoré boli vtedy odpečatené, bola potreba pokánia ako naplnenie modlitby o „sedemnásobku“ v tretej knihe Mojžišovej, dvadsiatej šiestej kapitole.

1 260 dní je aj symbolom 2 520 dní. „Sedem časov“ proti severnému kráľovstvu sa začalo v roku 723 pred Kr. a skončilo v roku 1798. Stredným bodom je rok 538, čím vzniká 1 260 rokov, počas ktorých pohanstvo pošliapavalo svätyňu a zástup, po ktorých nasledovalo 1 260 rokov, počas ktorých pápežstvo pošliapavalo svätyňu a zástup. Táto prorocká štruktúra je v súlade s 1 260 dňami od Kristovho krstu po kríž, po ktorých nasleduje 1 260 prorockých dní až do roku 34 po Kr., keď evanjelium prišlo k pohanom. Tak je teda na základe dvoch svedkov 1 260 súčasťou 2 520 dní, čiže Mojžišových „siedmich časov“ z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika.

Obdobie hlasu na púšti, ktoré sa začalo v sobotu 18. júla 2020 a trvalo až do soboty 30. decembra 2023, začalo volať v júli 2023; a keď sa obdobie „púšte“ skončilo v sobotu 30. decembra 2023, prišlo vzkriesenie Mojžiša a Eliáša. Posolstvo hlasu určilo, že orientačný bod paralelných prvých sklamaní v každom reformnom hnutí vysvetľoval falošnú predpoveď z 18. júla 2020 v kontexte podobenstva o desiatich pannách. Vyzývalo mužov a ženy k pokániu znázornenému modlitbou z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika. Millerov sen predstavuje práve toto pokánie, keď zaznamenáva: „Kým som takto plakal a nariekal nad svojou veľkou stratou a zodpovednosťou, rozpamätal som sa na Boha a úpenlivo som sa modlil, aby mi poslal pomoc.“

Podťe a uvidíte

Millerov sen je rozdelený dvoma výzvami „podť a pozri“. Prvý raz Miller pozýva ľudí, aby „prišli a videli“, a druhý raz „muž s keľou na prach“ pozýva Millera, aby prišiel a videl. „Podť a pozri“ je prorocký symbol, ktorý označuje prorockú pravdu, ktorá je odpečatená. Každá z prvých štyroch pečatí obsahuje príkaz „podť a pozri“.

A videl som, keď Baránok otvoril jednu z pečatí, a počul som akoby hlas hromu, ako jedna zo štyroch bytostí hovorí: Podť a vid'. ... A keď otvoril druhú pečať, počul som druhú bytosť hovoríť: Podť a vid'. ... A keď otvoril tretiu pečať, počul som tretiu bytosť hovoríť: Podť a vid'. ... A keď otvoril štvrtú pečať, počul som hlas štvrtej bytosti hovoríť: Podť a vid'. Zjavenie 6:1, 3, 5, 7.

„Podť a vid'“ na začiatku Millerovho sna je alfou a záverečné „podť a vid'“ je omegou. Sen označuje odpečatenie na začiatku sna ako draĥokamy, ktoré, keď „boli usporiadané, odrážali svetlo a slávu, ktorým sa vyrovnalo jedine slnko“. Keď Kristus pozval Millera, aby „prišiel a videl“ omegu, Miller hovorí: „moje oči boli oslepené tým pohľadom. Žiarili desaťkrát väčšou slávou než predtým.“ Svetlo alfy bolo ako slnko a svetlo omegy bolo desaťkrát silnejšie než slnko.

Rozptýľte

Millerov žiaľ a pokánie sú predstavené na konci obdobia, ktoré sa začalo prvým „podť a vid'“ a posledným „podť a vid'“. V období, ktoré sa začína tým, že Miller odpečatuje posolstvo ľudu, a potom sa končí tým, že Kristus odpečatuje posolstvo Millerovi, je slovo „rozptýliť“ predstavené „sedemkrát“. Miller toto slovo opäť použije, ale medzi prvým a posledným odpečatením je „rozptýliť“ vyjadrené „sedemkrát“. Biblia stotožňuje súd „sedemkrát“ so slovom „rozptýliť“.

A rozptýlim vás medzi pohanov a vytasím za vami meč; a vaša krajina bude spustošená a vaše mestá budú pusté. Levitikus 26:33.

Úplne prvou pravdou, ktorú Miller objavil, bolo „sedem časov“ z Levitika dvadsiatej šiestej kapitoly, a v jeho sne malo byť obdobie medzi zverejnením Millerovho posolstva a zverejnením Kristovho posolstva, všetky základné pravdy, predstavované dielom Williama Millera, pokryté smetím a falošnými mincami teológov laodicejského adventizmu siedmeho dňa. Toto odmietnutie základných právd je predstavené ako sedem rozptýlení v rámci dejín medzi alfou a omegou. „Sedem časov“ je symbolom diela Williama Millera, ktoré sú zasa základmi adventizmu siedmeho dňa, z ktorých 2 300 dní z Daniela 8,14 tvorí ústredný stĺp tejto samotnej stavby. To, čo sa týmto

označuje, je, že 2 520 rokov rozptýlenia, ktoré boli prvým, čiže alfa objavom Williama Millera, označuje začiatok obdobia, ktoré sa skončilo omega objavom Williama Millera, ktorým bolo 2 300 dní.

Keď laodicejský adventizmus siedmeho dňa v roku 1863 odložil „sedem časov“, odložil prvý objav Williama Millera, ktorý bol jeho objavom alfa a jeho základným objavom. Posledným z Millerových objavov bolo 2 300 dní, čo bol jeho objav omega a jeho vrcholný objav. „Sedem časov“, ktoré sa skončili v roku 1798, označovali 2 520 a 2 300 dní bolo označených v roku 1844.

Je to muž s kefou na prach, kto zhromažďuje drahokamy po tom, čo boli sedemkrát rozptýlené. Potom je schránka väčšia a krajšia a žiari desaťkrát jasnejšie než slnko. Desať je symbolom skúšky, a preto tie drahokamy žiaria pri skúške nad dňom slnka, takže Millerov sen sa začína v roku 1798 a končí pri hlasnom volaní tretieho anjela pri nedeľnom zákone.

Dejiny milleritov od roku 1798 až do roku 1863 sú zároveň dejinami od roku 1798 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon. Dejiny znázornené v sne Williama Millera, ktoré sa odohrávajú medzi tým, keď Miller hovorí „pod' a pozri“, a tým, keď muž s kefou na nečistotu hovorí „pod' a pozri“, sú jednak obdobím od roku 1798 do roku 1863, a zároveň aj obdobím od roku 1798 až po nedeľný zákon. Lína, ktorá sa končí v roku 1863, je prorockým fraktálom línie, ktorá sa začína v roku 1798 a končí pri nedeľnom zákone. Obe tieto línie sú znázornené v Millerovom sne.

Zavreté dvere 22. októbra 1844 predobrazujú zavreté dvere pri nedeľnom zákone. Proroctvo o 2 300 rokoch, ktoré sa naplnilo v roku 1844, predobrazuje nedeľný zákon.

„Príchod Krista ako nášho veľkňaza do najsvätejšieho oddelenia na očistenie svätyne, predstavený v Danielovi 8,14; príchod Syna človeka k Starodávnemu dňami, ako je podaný v Danielovi 7,13; a príchod Pána do Jeho chrámu, predpovedaný Malachiášom, sú opismi tej istej udalosti; a to isté je znázornené aj príchodom ženícha na svadbu, ktorý Kristus opísal v podobenstve o desiatich pannách v Matúšovi 25.“ Veľký spor, 426.

Riadky

Omegou Millerových objavov bolo proroctvo o 2 300 rokoch, takže rok 1844 aj nedeľný zákon sú obidva znázornené 2 300 rokmi. To znamená, že 2 520 je alfou a 2 300 je omegou oboch línií; jedna línia sa končí v roku 1863 a druhá línia sa končí pri nedeľnom zákone. Na oboch líniách je proroctvo o 2 520 alfou, totiž základným kameňom. Fraktál rokov 1798 až 1863 v základnej histórii mileritov sa tiež zhoduje s iným fraktálom v omegovej, záverečnej histórii sto štyridsaťštyritisíc.

Dňa 11. septembra Boh povolal svoj ľud, aby sa vrátil k starým chodníkom Jeremiáša, ktoré sú základmi a ktoré sú zasa predstavené poslom dejín základov, ktorý je zasa predstavený svojím základným alfa objavom „sedem časov“. „Sedem časov“ je symbolom základov sto štyridsaťštyri tisíc a dňa 11. septembra sa zapečatovanie tejto skupiny začalo skúšobným posolstvom základov, predstaveným úplne prvou základnou pravdou Williama Millera a adventizmu. Dňa 11. septembra sa začal čas zapečatovania a pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone sa čas zapečatovania sto štyridsaťštyri tisíc uzatvára.

Tieto dejiny sú fraktálom, ktorý sa začína číslom 2 520 a končí číslom 2 300, a preto sú tretou líniou prorockých dejín znázornenou v sne Williama Millera. Číslo 2 520 sa naplnilo v roku 1798 a číslo 2 300 v roku 1844. Dielo znázornené týmito dvoma líniami je dielom Krista pri spájaní Jeho božstva s našou ľudskosťou. Je to dielo premeny hriešnika na svätého, obnovenia vyššej prirodzenosti na jej oprávnený trón nad nižšou prirodzenosťou. Z tohto dôvodu ľudské telo potrebuje 2 520 dní na úplné obnovenie každej bunky v tele a to isté telo je založené na 23 mužských chromozómoch spojených s 23 ženskými chromozómami. Spolu vytvárajú živý chrám, ktorý je znázornený číslom „46“, čo je obdobie rokov 1798 až 1844, teda obdobie sna Williama Millera od čísla 2 520 v roku 1798 až po číslo 2 300 v roku 1844.

Sen Williama Millera obsahuje aj ďalší pozoruhodný fraktál. Obdobie od 11. septembra až po nedeľný zákon je fraktálom obdobia od roku 1798 až po nedeľný zákon, tak ako obdobie od roku 1798 až po rok 1863. Obdobie od roku 2023 až po nedeľný zákon je fraktálom obdobia od 11. septembra až po nedeľný zákon, a práve na tieto dejiny poukazujú všetky línie v Millerovom sne ako na ich spoločnú omegu. Toto je obdobie, v ktorom sú pôvodné pravdy zväčšené desaťnásobne ako slnko.

Dve vlečky

V 40. rokoch 19. storočia slovo „bustle“ (ako podstatné meno) bežne znamenalo energickú, rušnú alebo hlučnú činnosť — často s nádychom rozruchu, vzrušenia, chvatu alebo nepokoja.

Označovalo živý pohyb, vravu alebo pobežovanie sem a tam, či už v dave, v domácnosti, na trhu, alebo pri nejakej osobitnej udalosti. „Bustle“ v Millerovom sne by teda opisoval bezprostredný nával činnosti, vzrušenia alebo naliehavej zaneprázdnenosti odohrávajúci sa práve v tej chvíli — prechodný ruch či rozruch prítomnej situácie alebo príležitosti.

Miller uvádza: „Potom, keď odhŕňal prach a smeti, falošné šperky a falošné mince, všetko sa zdvihlo a vyšlo von oknom ako oblak, a vietor ich odniesol preč. V tom ruchu som na chvíľu zavrel oči; keď som ich otvoril, všetky smeti boli preč.“

„Rozruch“ označuje v Millerovom sne dva body; prvý nastáva vtedy, keď zástup rozhadzuje drahokamy, a potom, keď muž s kefou na nečistotu otvára okná a začína vymetať falošné drahokamy. Prvý, alfa-rozruch, je zakrývaním drahokamov a druhý, omega-rozruch, je obnovením drahokamov. Počas rozruchu Miller zavrel oči. Miller bol uložený k odpočinku v roku 1849, práve v tom bode, keď Kristus druhý raz vystieral svoju ruku, aby zhromaždil ostatok svojho ľudu. Miller potom zavrel oči a v roku 1850 boli jeho pravdy opäť položené na stôl v naplnení Habakukovho príkazu zapísať videnie a urobiť ho zrozumiteľným. V tom období rozruchu Miller zatvára oči, a keď sa prebúdzajú, drahokamy sa už nachádzajú v procese obnovovania.

Druhý rozruch v jeho sne sa odohráva v čase, keď je zástava stodvadsiatich štyroch tisíc vzkriesená, očistená a prečistená ako zástava, ktorú Zachariáš označuje za drahokamy na korune.

A Hospodin, ich Boh, ich v ten deň zachráni ako stádo svojho ľudu; lebo budú ako kamene koruny, vyzdvihnuté ako zástava nad jeho krajinou. Lebo aká veľká je jeho dobrota a aká veľká je jeho krása! Obilie rozveselí mládencov a nové víno panny. Proste od Hospodina dážď

v čase jarného dažďa; tak Hospodin utvorí žiarivé oblaky a dá im lejaky dažďa, každému trávu na poli. Lebo modly hovorili márnosť a veľtci videli lož a rozprávali falošné sny; márne potešujú; preto sa uberali ako stádo, boli súžení, lebo nebolo pastiera. Môj hnev vzplanul proti pastierom a capov som potrestal; lebo Hospodin zástupov navštívil svoje stádo, dom Júdu, a učinil ich ako svojho nádherného koňa v boji. Zachariáš 9:16–10:3.

„Stádo Jeho ľudu“ je zároveň zástavou i kameňmi (drahokamami) na korune. Stádo Jeho ľudu je rozpoznané počas neskorého dažďa, lebo prikázanie znie prosiť o neskorý dážď v čase neskorého dažďa. Stádo je postavené do protikladu k „stádu“, ktoré išlo svojou vlastnou cestou, a nie cestou dávnych chodníkov Jeremiáša. V čase neskorého dažďa budú drahokamy, ktoré sú Jeho stádom, Jeho vznešeným koňom v boji. Tento „vznešený kôň“ je víťaznou cirkvou, predstavenou v prvej kresťanskej neveste, symbolizovanou Petrom, ktorý ako biely kôň v období prvej pečate vyšiel víťaziac a aby zvíťazil.

A videl som, keď Baránok otvoril jednu z pečatí, a počul som akoby hlas hrmenia, ako jedna zo štyroch bytostí hovorí: Pod' a vid'. A videl som, a hľa, biely kôň; a ten, čo sedel na ňom, mal luk; a bola mu daná koruna; a vyšiel ako víťaz, aby víťazil. Zjavenie 6:1, 2.

Peter je teda symbolom prvej kresťanskej cirkvi apoštolov počas letničného vyliatia dažďa a symbolom poslednej kresťanskej cirkvi počas neskorého dažďa, ktorý bol predobrazený letničným vyliatím.

A videl som otvorené nebo, a hľa, biely kôň; a ten, ktorý sedel na ňom, sa volal Verný a Pravdivý, a v spravodlivosti súdi i bojuje. Jeho oči boli ako plameň ohňa a na jeho hlave bolo mnoho korún; a mal napísané meno, ktoré nepoznal nikto, iba on sám. A bol odiaty rúchom zmáčaným v krvi; a jeho meno sa volá Slovo Božie. A vojská, ktoré boli v nebi, ho nasledovali na bielych koňoch, odiate v jemnom plátne, bielom a čistom. Zjavenie 19:11–14.

Biele kone predstavujú Kristovo vojsko, ktoré je vzkriesené v Ezechielovi 37, a sú to víťazná cirkev, a sú kameňmi v korune, lebo Kristus ustanovuje svoje kráľovstvo slávy v čase neskorého dažďa. Ako predstavitelia jeho kráľovstva je sto štyridsaťštyri tisíc drahokamami na korune, ktorá je symbolom kráľovstva, ktoré prijíma na konci 2 300 dní, čo bolo 22. októbra 1844 a bude znovu pri nedeľnom zákone. Toto kráľovstvo bielych koní je vzbudené počas neskorého dažďa, keď sa otvárajú nebeské prieduchy, lebo Ján videl bieleho koňa, keď sa otvorilo nebo.

V alfa-ruchu roku 1849 Miller na krátky okamih zavrel oči v smrti. Miller bol Eliáš a Eliáš zomrel 18. júla 2020 a ležal na ulici 1 260 dní, až kým nedosiahol omega-ruch a potom bol prebudený. Jeho prebudenie je označené ako príchod vtedy, keď muž s kefou na prach otvoril nebeské okno, aby vymietol smeti. Vojsko bielych koní je vzkriesené, keď sa otvorí nebeské okno, a keď sa to stane, rozpozná sa oddelenie pravého a falošného. Toto oddelenie je označené aj v knihe Malachiáš.

Prineste všetky desiatky do zásobárne, aby bol pokrm v mojom dome, a potom ma týmto skúste, hovorí Hospodin zástupov, či vám neotvorím nebeské prieduchy a nevylejem na vás požehnanie, takže nebude dosť miesta na jeho prijatie. Malachiáš 3,10.

Duchovia prorokov sú podriadení prorokom a Ján v Zjavení, Millerov sen a Malachiáš poskytujú troch svedkov času, keď sa otvárajú nebeské priechody. V Millerovom sne je to pri omegi výzvy „pod’ a vid’“. Ruch v alfe nastal vtedy, keď sa začalo rozptyľovanie, a omega je vtedy, keď sa začína zhromažďovanie.

Predtým, než pristúpime ďalej k Millerovmu snu, chceme zaradiť Whiteov komentár k tomuto snu. James White označuje pravé klenoty za pravý Boží ľud a napodobené klenoty za bezbožných. Ja stotožňujem klenoty s pravdami postavenými do protikladu k bludu. Klenoty i napodobené klenoty predstavujú zároveň posolstvo aj poslov, postavených do protikladu k bludu a falošným poslom.

„Sen brata Millera“

„Nasledujúci sen bol uverejnený v Advent Herald pred viac ako dvoma rokmi. Vtedy som videla, že jasne vyznačoval našu minulosť súvisiacu s druhým adventom a že Boh dal tento sen na úžitok rozptýlenému stádu.

„Medzi znamenia blízkeho príchodu veľkého a strašného dňa Hospodinovho Boh zaradil sny. Pozri Joel 2:28–31; Acts 2:17–20. Sny môžu prichádzať tromi spôsobmi; po prvé, z množstva starostí. Pozri Ecclesiastes 5:3. Po druhé, tí, ktorí sú pod nečistým duchom a satanovým zrodom, môžu mať sny jeho vplyvom. Pozri Deuteronomy 8:1–5; Jeremiah 23:25–28; 27:9; 29:8; Zechariah 10:2; Jude 8. A po tretie, Boh vždy učil a stále učí svoj ľud viac alebo menej prostredníctvom snov, ktoré prichádzajú skrze pôsobenie anjelov a Ducha Svätého. Tí, ktorí stoja v jasnom svetle pravdy, budú vedieť, keď im Boh dá sen; a takí nebudú oklamaní ani zvedení falošnými snami.“

„A riekol: Počujte teraz moje slová: Ak je medzi vami prorok, ja, Hospodin, sa mu dám poznať vo videní a budem sa mu prihovárať vo sne.“ 4. Mojžišova 12:6. Jakob povedal: „Anjel Hospodinov ku mne hovoril vo sne.“ 1. Mojžišova 31:11. „A Boh prišiel k Lábanovi, Sýrčanovi, v nočnom sne.“ 1. Mojžišova 31:24. Čítajte Jozefove sny [1. Mojžišova 37:5–9] a potom pútavý príbeh o ich naplnení v Egypte. „V Gibeóne sa Hospodin zjavil Šalamúnovi v nočnom sne.“ 1. Kráľov 3:5. Veľký a významný obraz z druhej kapitoly Daniela bol daný vo sne, takisto aj štyri šelmy atď. zo siedmej kapitoly. Keď Herodes hľadal, ako zahubiť malého Spasiteľa, Jozef bol vo sne varovaný, aby utiekol do Egypta. Matúš 2:13.

„A stane sa v POSLEDNÝCH DŇOCH, hovorí Boh, že vylejem zo svojho Ducha na každé telo; a vaši synovia i vaše dcéry budú prorokovať, vaši mládenci budú vídať videnia a vašim starcom sa budú snívať sny.“ Skutky 2,17.

„Dar proroctva, prostredníctvom snov a videní, je tu ovocím Ducha Svätého a v posledných dňoch sa má prejaviť v dostatočnej miere natoľko, aby tvoril znamenie. Je jedným z darov cirkvi evanjelia.

„A On ustanovil jedných za apoštolov, druhých za PROROKOV, iných za evanjelistov a iných za pastierov a učiteľov, na zdokonaľovanie svätých, na dielo služby, na budovanie Kristovho tela.“ Efezanom 4:11, 12.

„A Boh ustanovil niektorých v cirkvi, po prvé apoštolov, po druhé PROROKOV“ atď. 1. Korint'anom 12:28. „Proroctvami nepohrdajte.“ 1. Tesaloničanom 5:20. Pozri tiež Skutky 13:1; 21:9; Rimanom 7:6; 1. Korint'anom 14:1, 24, 39. Proroci alebo proroctvá sú na budovanie Kristovej cirkvi; a z Božieho slova nemožno predložiť nijaký dôkaz, že by mali prestať skôr, než mali prestať evanjelisti, pastieri a učitelia. Ale namieta odporca: „Bolo toľko falošných videní a snov, že nemôžem dôverovať ničomu takého druhu.“ Je pravda, že satan má svoje falzifikáty. Vždy mal falošných prorokov, a iste ich môžeme očakávať aj teraz, v tejto jeho poslednej hodine zvodu a triumfu. Tí, ktorí zavrhnú takého osobitného zjavenia preto, že existuje falzifikát, by s rovnakou oprávnenosťou mohli zájsť ešte o krok ďalej a poprieť, že sa Boh vôbec niekedy zjavil človeku v sne alebo vo videní, lebo falzifikát vždy existoval.

„Sny a videnia sú prostriedkom, skrze ktorý sa Boh zjavoval človeku. Skrze tento prostriedok hovoril k prorokom; dar proroctva umiestnil medzi dary evanjeliovej cirkvi a sny a videnia zaradil medzi ostatné znamenia ,POSLEDNÝCH DNÍ'. Amen.

Mojím cieľom v uvedených poznámkach bolo biblickým spôsobom odstrániť námietky a pripraviť myseľ čitateľa na to, čo nasleduje.

„WM. MILLER,

„Low Hampton, N. Y., 3. decembra 1847.“ James White, Sen brata Millera, 1–6.

„1. ‚Schránka‘ predstavuje veľké pravdy Biblie týkajúce sa druhého príchodu nášho Pána Ježiša Krista, ktoré boli dané bratovi Millerovi, aby ich zvestoval svetu.

„2. ‚Pripojený kľúč‘ bol jeho spôsob výkladu prorockého Slova — porovnávanie Písma s Písmom — Biblia ako svoj vlastný vykladač. Týmto kľúčom brat Miller otvoril ‚schránku‘, čiže svetu veľkú pravdu o advente.

„3. ‚klenoty, diamanty atď.‘ ‚všelijakých druhov a veľkostí‘, tak ‚krásne usporiadané na svojich rozličných miestach v skrinke‘, predstavujú deti Božie, [Malachiáš 3:17,] zo všetkých cirkví a takmer z každého postavenia i životnej situácie, ktoré prijali adventnú vieru a bolo vidieť, že vo svojich rozličných postaveniach zaujali odvážny postoj vo svätej veci pravdy. Keď sa pohybovali v tomto poriadku, každý dbajúc na svoju vlastnú povinnosť a kráčajúc pokorne pred Bohom, ‚odrážali svetlo a slávu‘ svetu, ktorým sa mohla rovnať jedine cirkev v dňoch apoštolov. Posolstvo, [Zjavenie 14:6,7,] išlo akoby na krídlach vetra a pozvanie: ‚Podťe, lebo už je všetko pripravené,‘ [Lukáš 14:17,] sa šírilo s mocou a účinkom.

„4. ‚Ľud začal prichádzať, najprv v malom počte, ale vzrástol na zástup.‘ Keď učenie o advente prvý raz kázal brat Miller a niekoľkí ďalší, malo len malý účinok a prebudilo sa ním len veľmi málo ľudí; ale od roku 1840 do roku 1844, kdekoľvek bolo kázané, celá spoločnosť bola prebudená.

„5. Keď lietajúci anjel [Zjavenie 14,6–7] prvý raz začal zvestovať večné evanjelium: ‚Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu,‘ mnohí s radosťou volali pri pohľade na príchod Ježiša a na obnovenie, no neskôr sa postavili proti pravde, ktorá ich krátko predtým naplňala radosťou, a posmievali sa jej i zosmiešňovali ju. Znepokojovali a rozptyľovali klenoty. To nás privádza do jesene roku 1844, keď sa začal čas rozptyľovania.“

„Všimnite si toto: Boli to práve tí, ktorí kedysi ‚jasali od radosti‘, čo znepokojovali a rozptýlili klenoty. A nikto od roku 1844 nerozptýlil stádo a nezviedol ho z cesty tak účinne ako tí, ktorí kedysi kázali pravdu a radovali sa z nej, no odvtedy zapreli Božie dielo a naplnenie prorockta v našej minul ej adventnej skúsenosti.

„6. „Falošné drahokamy a falošná minca“, ktoré boli roztrúsené medzi pravými, zjavne predstavujú falošných obrátených, alebo „cudzie deti“ [Hosea 5:7], odkedy boli dvere v roku 1844 zatvorené.

„7. „Prach a hobliny, piesok a všelijaké smeti“ predstavujú rozličné a početné bludy, ktoré boli vnesené medzi veriacich v druhý príchod od jesene roku 1844. Tu spomeniem niekoľko z nich.

„1. Postoj, ktorý niektorí z „pastierov“ opovážlivo zaujali bezprostredne po zaznení polnočného volania, totiž že slávnostná roztápajúca moc Ducha Svätého, ktorá sprevádzala hnutie siedmeho mesiaca, bola mesmerickým vplyvom. George Storrs patrila medzi prvých, ktorí zaujali tento postoj. Pozri jeho spisy z neskoršej časti roku 1844 v Midnight-Cry, vtedy vydávanom v meste New York. J. V. Himes na albanskej konferencii na jar roku 1845 povedal, že hnutie siedmeho mesiaca splodilo mesmerizmus do hĺbky siedmich stôp. Toto mi bolo povedané jedným z tých, ktorí tam boli prítomní a počuli túto poznámku. Iní, ktorí sa aktívne podieľali na volaní siedmeho mesiaca, odvtedy vyhlásili toto hnutie za dielo Diabla. Pripisovať dielo Krista a Ducha Svätého Diablovej bolo za dní nášho Spasiteľa rúhaním a je to rúhanie aj teraz. 2. Mnohé pokusy o určenie presného času. Keďže 2300 dní sa skončilo v roku 1844, rozličnými jednotlivcami bolo určených dosť veľa termínov ich ukončenia. Týmto odstránili „medzníky“ a uvrhli temnotu a pochybnosť na celé adventné hnutie. 3. Spiritualizmus so všetkými svojimi výmyslami a výstrednosťami. Táto diablova leš, ktorá vykonala strašné dielo smrti, je veľmi výstižne znázornená „hoblinami“ a „všelijakou sutinou“. Mnohí z tých, ktorí vypili jed spiritualizmu, prijímali pravdu o našej minul ej adventnej skúsenosti, a z tejto skutočnosti boli mnohí privedení k presvedčeniu, že spiritualizmus bol prirodzeným ovocím viery, že Boh viedol veľké adventné hnutia v rokoch 1843 a 1844. Peter, hovoriac o tých, ktorí mali „vnášať zhubné bludy a zapierať aj Pána, ktorý ich vykúpil“, hovorí: „PRE NICH BUDE CESTA PRAVDY VYSTAVENÁ POTUPE.“ 4. S. S. Snow, ktorý o sebe tvrdí, že je „prorok Eliáš“. Tento muž vo svojom podivnom a divokom počínaní tiež zohral svoju úlohu v tomto diele smrti a jeho postup mal tendenciu privádzať pravé postavenie čakajúcich svätých do zlej povesti v mysliach mnohých úprimných duší.

„K tomuto zoznamu omylov by som mohol pridať mnohé ďalšie, ako napríklad ‚tisíc rokov‘ zo Zjavenia 20:4, 7 v minulosti, 144 000 zo Zjavenia 7:4; 14:1, tých, ktorí ‚vstali a vyšli z hrobov‘ po Kristovom vzkriesení, učenie o nepracovaní, učenie o zničení nemluvniat atď. atď. Tieto omyly boli tak usilovne rozširované a vnucované očakávajúcemu stádu, že v čase, keď mal brat Miller sen, boli pravé klenoty ‚vylúčené z dohľadu‘ a slová proroka boli príznačné — ‚A súd je odvrátený späť a spravodlivosť stojí ďaleko,‘ atď. atď. Pozri Izaiáš 56:14.“

„V tom čase nebolo v krajine ani jedných adventných novín, ktoré by obhajovali vec prítomnej pravdy. ‚Day-Dawn‘ bol posledný, kto hájil pravé postavenie malého stáda; ten však zanikol niekoľko mesiacov predtým, než Pán dal bratovi Millerovi tento sen; a vo svojom poslednom smrteľnom zápase ukázal unaveným, vzdychajúcim svätým na rok 1877, vtedy ešte tridsať

rokov vzdialený v budúcnosti, ako na čas ich konečného vyslobodenia. Beda! beda! Niet divu, že si brat Miller vo svojom sne ,sahnul a plakal‘ nad týmto smutným stavom vecí.

„8. Schránka predstavuje adventnú pravdu, ktorú brat Miller zverejnil svetu, ako ju vyznačuje podobenstvo o desiatich pannách. Matúš 25:1–11. Po prvé čas, 1843; po druhé čas meškania; po tretie polnočné volanie, v siedmom mesiaci roku 1844; a po štvrté zatvorené dvere. Nikto, kto od roku 1843 čítal periodiká o druhom advente, nepoprie, že brat Miller zastával tieto štyri dôležité body adventných dejín. Tento harmonický systém pravdy či „schránka“ bol roztrhaný na kusy a rozmetaný medzi haraburdie tými, ktorí zavrhlí svoju vlastnú skúsenosť a popreli tie isté pravdy, ktoré oni spolu s bratom Millerom tak nebojácne hlásali svetu.

„9. Muž s ,metlou na nečistotu‘ predstavuje jasné svetlo prítomnej pravdy, ako je zjavované posolstvom tretieho anjela [Zjavenie 14,9–12,] ktoré teraz odstraňuje bludy spomedzi ostatku. Dielo prítomnej pravdy sa začalo oživovať na jar roku 1848 a od toho času až dodnes povstávalo a naberalo na sile. ,Metla na nečistotu‘ sa pohybovala a bludy ustupovali pred jasným svetlom pravdy; a niektoré z drahocenných klenotov, ktoré ešte len pred krátkym časom boli prikryté a temnotou a bludom vylúčené z dohľadu, teraz stoja v jasnom svetle prítomnej pravdy.

„Toto dielo vynášania klenotov a odstraňovania bludu rýchlo napreduje a je určené postupovať s narastajúcou mocou, až kým nebudú všetci svätí vypátraní a neprijmú pečať živého Boha. Porovnaj to s tridsiatou štvrtou kapitolou Ezechiela a uvidíte, že Boh zaslúbil zhromaždiť svoje stádo, ktoré bolo rozptýlené v tomto temnom a oblačnom dni, od roku 1844. Skôr než Ježiš príde, „malé stádo“ bude zhromaždené do „jednoty viery“. Ježiš si teraz očisťuje „ľud jemu vlastný, horlivý v dobrých skutkoch“, a keď príde, nájde svoju „cirkev bez poškvrny alebo vrásky alebo niečoho takeho“. „Ktorého vejačka je v jeho ruke, a dôkladne vyčistí svoje humno a svoju pšenicu zhromaždí do sýpky atď.“ Matúš 3,12.

„10. Druhá ,schránka, omnoho väčšia a krajšia než prvá‘, do ktorej boli zhromaždené rozptýlené ,klenoty‘, ,diamanty‘ a mince, predstavuje široké pole živej prítomnej pravdy, do ktorého bude zhromaždené rozptýlené stádo, totiž 144 000, pričom všetci budú mať pečať živého Boha. Ani jeden z drahocenných diamantov nezostane v tme. Hoci niektoré nie sú väčšie než špička ihly, nebudú prehliadnuté a nebudú vynechané v tento deň, keď si Boh zhromažďuje svoje klenoty. [Malachiáš 3:16–18] Môže poslať svojich anjelov a urýchlene ich vyviesť, ako vyviedol Lota zo Sodomy. ,Pán vykoná na zemi krátke dielo.‘ ,Ukončí ho v spravodlivosti a skráti ho.‘ Pozri Rimanom 9:28.“ James White, Poznámky pod čiarou k snu brata Millera.